

Incasseren

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

‘Een clown is niet per definitie de lolbroek met een rode neus en te grote schoenen.’

Het drukke voorjaar is voorbij. Tijd voor rust en bezinning. De kans voor mij om een week zeilles te nemen. Dat ik als geboren en getogen Fries niet kan zeilen, draagt niet bij aan mijn geloofwaardigheid. Deze achterstand hoop ik na de vakantie ingelopen te hebben.

Ook in mijn vrije tijd vind ik het prettig om mij verder te ontwikkelen. Weliswaar op een ander gebied dan mijn werk, maar toch in beweging.

Vorig jaar heb ik een cursus kleinkunst gedaan. Tijdens de introductieavond werd verteld dat diegenen die niks kunnen, kiezen voor kleinkunst om hun gebrek te cultiveren. Meteen voelde ik mij op mijn gemak en zag een nieuwe rol weggelegd voor vele accountants.

Tijdens de cursus werden twee dagen besteed aan clownerie. Ik mocht op zoek naar de clown in mezelf. Zelfs in mijn vrije tijd word ik weer in de rol van accountant gedrukt. Lange tijd worden we immers al gezien als de clown van de financiële wereld. In het meest gunstige geval nog als de Domme August die zijn uiterste best doet om te presteren, maar daarin steeds weer niet slaagt.

Onderdeel van clownerie is het maken van contact met het publiek.

Je moet daarbij durven jezelf te zijn en je kwetsbaar op te stellen. Als een grap niet valt, moet je dat accepteren en weer verder gaan. Met name het incasseren en opnieuw beginnen, was voor velen een stevige afknapper.

De accountant mag straks bij de aandeelhoudersvergadering in contact treden met zijn daadwerkelijke klanten. Dan wordt hij geconfronteerd met het publiek. Hopelijk weet hij de tegenslagen te incasseren.

Een clown is niet per definitie de lolbroek met rode neus en te grote schoenen. Paradoxaal genoeg bleek dat bij het dragen van een rode neus iedereen veel meer zichzelf durfde te zijn. Blijkbaar hebben wij een psychologische vermomming nodig voor onze eerlijkheid.

Dat bij de aandeelhoudersvergadering de accountant met een rode neus zijn verhaal vertelt, lijkt me geen goed idee. Te veel eerlijkheid is ook niet goed. Toch lijkt het mij verstandig om alvast te wennen aan tegenvallende reacties. Als blijkt dat de accountant niet kan voldoen aan het verwachtingspatroon kunnen nog wat verbale rotte tomaten worden verwacht.

Voor mij speelt dit nog niet. Eerst zet ik koers naar mijn eigen geloofwaardigheid. Hopelijk met de wind in de zeilen en anders maar laverend. Ook meteen een goede oefening voor het ontwijken van de vragen.